

KERKBAND

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

40ste jaargang 3 maart 2019

Laat onze ogen **U** zoeken

*Laat onze ogen U zoeken in het vroege morgenlicht,
zoals het ons zoekt.*

*Laat ze U zoeken in het woord
van wie ons begroet.*

*Laat ze U zoeken in de vragen
die ons recht naar de ziel gaan.*

*Laat ze U zoeken in de glimlach
van een onbekende.*

*Laat onze ogen U zoeken in de vredige loop
van de seizoenen.*

*Laat ze U zoeken in de nabijheid
van geliefden.*

*Laat ze U zoeken wanneer ons hart
geen rust kent.*

*Laat ze U zoeken terwijl de avond
over ons komt.*

*Laat onze ogen U zoeken wanneer
het ons ontbreekt aan kracht.*

*Laat ze U zoeken in de ogen
van wie op ons vertrouwen.*

*Laat ze U zoeken in de beelden
die ons vasthouden.*

*Laat ze U zoeken tussen
de naamlozen in deze wereld.*

(Uit: Woord & Weg febr.)

Afscheidsdienst van Ypie Draaisma 6 februari 2019

Toespraak van Marjolein Weggen

Lieve Allard, familie, vrienden en belangstellenden.

Als voorzitter van de Kerkenraad van de Ned. Interkerkelijke Gemeente te Denia in Spanje, wil ik graag nog wat zeggen. (Vandaag zijn hier elf mensen uit de gemeente van Denia aanwezig om afscheid te van Ypie nemen.)

Zoals u weet komen Allard en Ypie al vanaf de zeventiger jaren geregeld voor een tijd naar Spanje en hebben ze daar ook een sociaal leven. Zo was onze eerste ontmoeting met de kerk, (een pluriforme gemeente, een mooie dienst, met nadien koffie drinken) een warme ontmoeting. Een gemeenschap die omziet naar elkaar en waar je bij alles betrokken wordt. Wij werden gelijk die eerste keer door verschillende mensen aangesproken, waaronder Ypie en Allard en dat voelde als een warme deken.

Ook buiten de zondagsdienst wordt er veel georganiseerd: bezoekwerk aan mensen die ziek of eenzaam zijn en daar droeg Ypie ook haar steentje aan bij en ze deed hand en spandiensten op velerlei terrein, inloopmorgens met diverse thema's en zo werd ook ieder jaar door Allard en Ypie een amandelbloesemtocht uitgezet. Dan rijden we met een 40-tal mensen in een lange stoet door de vallei en bergen rondom Benissa, met natuurlijk uitgebreid koffie en lunch, alles door hen beiden al weken van tevoren geregeld en de route meerdere keren gereden, want de bloesem moet wel op zijn mooist zijn!

We kennen Ypie als een lieve, vrolijke, spontane vrouw (lachen deed ze altijd), die omkeek naar anderen en er ook wat voor deed. Altijd vriendelijk voor iedereen en even graag in Spanje als in

Delfzijl en met een grote liefde voor de bloemen in de tuin, zowel hier in Delfzijl als daar in Benissa. Zo maakte zij voor de zondag vaak prachtige bloemstukken voor het liturgisch centrum in de kerk, geplukt uit haar tuin of in de natuur en ze maakte daar veel werk van!

Op haar 78 ste werd Ypie nog bevestigd voor de Kerkenraad. Vlg. Henk de Jong: In die 3 jaar als Kerkenraadslid hebben we meer gelachen dan in jaaaaren ervoor, een vrolijke lach van iemand die zekerheid heeft in haar geloof.

Wat was ze blij dat ik als 2de vrouw in de Kerkenraad kwam. Samen stonden we ons mannetje en waren het goede en fijne Kerkenraadsvergaderingen; we reden dan samen in de auto naar de pastorie: vertrokken ruim op tijd en hadden dan samen onderweg hele fijne gesprekken over het geloof en het wel en wee in ons leven. We voelden elkaar zo goed aan, wat zal ik haar missen. Ook buiten de kerk groeide onze vriendschap en zochten we elkaar geregeld op voor eten, klusjes, bij de vrijdagmarkt en op het terras.

Afgelopen maart hebben we met een grote groep mensen nog haar 80ste verjaardag uitbundig gevierd in Spanje, wie had kunnen bedenken dat dit haar laatste zou zijn! En toen ineens die vreselijke ziekte, die snel tot haar overlijden zou leiden. Kordaat als Ypie was, liet ze Inge nog haar afscheidsbrief in de kerk voorlezen; iedereen was zo ontroerd en leefden zo met hen mee. Wat zijn we blij dat we, weer in Nederland, nog goed afscheid van Ypie hebben kunnen nemen. Wat een troost te mogen weten dat Ypie afgelopen woensdag een doorstart mocht maken naar de eeuwige vreugde, een vreugde die voor haar hier al zo kenmerkend was.

Lieve Ypie bedankt voor wie je was, wat je voor iedereen betekende, we zullen je missen, maar jouw lijden is over en je mag nu wonen bij onze Vader in zijn Eeuwig huis.

Ypie: Rust zacht in Gods Vrede

S

amenvatting kerkenraadsvergadering. (15 jan. secretaris)

Henk opent de vergadering en heet de aanwezige leden van harte welkom. Alleen Henk, Chris, Bert, Jacqueline, Derk en ds. Paul Saraber zijn aanwezig. De andere 3 zijn in Nederland, of op reis. Paul Saraber houdt een inleiding over Lied 339 en 56 uit de vorige liedbundel. *Wie ingaat tot dit water, gaat in tot die het water schiep. De liefde van de vader is als het water diep.*

De agenda wordt vastgesteld en de notulen worden goedgekeurd.

1. Naar aanleiding van de notulen wordt nog het volgende opgemerkt.
 - a. Er heeft zich (nog) niemand gemeld die graag ons kerkorgel eens wil uitproberen.
 - b. We krijgen positieve reacties op het nieuwe voorblad van de kerkband, maar ook positieve reacties op de gevarieerde inhoud.
 - c. Er zijn nog weinig personen die naast Martine ook af en toe voor een bloemstuk willen zorgen in de kerk. Graag opgeven bij Ria de Jong.
 - d. Wie geeft zich op als reserve-kandidaat voor de kascontrole commissie?
2. De eindrapportage van Ds. Henk Vijver. We bespreken zijn adviezen (en die van Dicky).
 - a. Kerkelijke taxidienst. Hij stelt voor dat georganiseerd wordt dat bepaalde mensen (periodiek) op zondag naar de kerk worden gebracht. De dienst terugluisteren via de website is mooi, maar zelf aanwezig zijn is natuurlijk veel fijner. Henk de Jong zal het opstarten en een rooster maken. Maar mooier is als iemand vanuit de gemeente deze coördinatie op zich wil nemen.
 - b. Coördinatie van het pastoraal bezoekwerk. Besteden we wel genoeg aandacht aan de mensen die maar af en toe (of niet meer) in de kerk komen? Sommige mensen hebben een schroom om zelf om bezoek te vragen. De

twee nieuwe ambtsdragers wordt gevraagd dit te organiseren.

- c. De kracht van de hechte gemeenschap kan tevens haar zwakte zijn. Vallen er geen mensen buiten de boot? We hebben een (actief) ledenbestand van circa 130 leden. Een aantal daarvan krijgen nauwelijks aandacht.
- d. Opruimen. Dicky heeft in haar vrije tijd vele kasten, de berging en de schuur opgeruimd en gereorganiseerd. Tevens de pastorie-instructies en handleidingen geactualiseerd. Dank daarvoor.

2. Postbehandeling.

- a. Een uitnodiging voor de intrededienst van Ds. Hans Reedijk. Piet vd. Brugge heeft er een woordje gesproken namens onze kerk.
- b. Nelleke Barendregt wil graag meewerken aan de Goede Vrijdagdienst.
- c. Een rouwkaart ontvangen mbt. Aukeline Faber. Slechts enkelen zullen haar nog kennen. Ze is 97 jaar geworden.
- d. De vrijwillige bijdrage brief (VVB) is opgesteld door de penningmeester en verspreid onder de leden.
- e. Een rouwkaart ontvangen mbt. Ypie Draaisma. Ze is op 6 febr. begraven in Delfzijl. Ypie is 80 jaar geworden.
- f. Ons Privacy Statement is opgesteld en op onze website geplaatst.

3. Pastorale zaken.

- a. Vacatures. We zijn nog steeds op zoek naar een kandidaat voor één vacature.
- b. De inspiratie-ochtend in de pastorie op 22 jan. over de brief van Paulus aan Filemon, was een succes. Samen haal je ineens veel meer uit die Paulusbrief.
- c. De volgende inspiratie-ochtenden zijn op 19 februari en op 19 maart.
- d. De lentetocht is op dinsdag 12 februari en start om 9.30 in GATA.
- e. Met de predikant worden kerkleden besproken die extra pastorale aandacht verdienen.

Afsluiting.

Paul Saraber sluit de vergadering met gebed.

De predikanten die wij verwachten zijn:

Febr. / Mrt	Ds. Paul Saraber	Frankrijk
April / Mei	Ds. Eric Schuddebeurs (nieuw)	Houten
Juni / Juli	Ds. Arie van Buuren (nieuw)	Amsterdam
Aug.	Ds. Elderling	Vaassen

Collecterooster.

De eerste collecte is altijd voor de KERK

2de collecte:

24 februari	Sociale projecten
3 maart	Voedselbank
10 “	Onderhoud
17 “	Voedselbank
24 “	Sociale projecten
31 “	Onderhoud
7 april	Voedselbank

ingebracht door Bert Boxtart

Josephina Bakhita, van slaaf tot kloosterzuster

Op de naamdag van de heilige Josephina Bakhita bidden we voor de slachtoffers van mensenhandel. En dat is bepaald niet voor niets, gezien haar traumatische geschiedenis.

Josephina Bakhita werd rond 1869 geboren in de Sudanese regio Darfur. Toen ze een jaar of zeven was, werd ze ontvoerd door Arabische slavenhandelaars. Ze was zo getraumatiseerd door haar gevangenneming dat ze zich haar naam niet meer kon herinneren. De slavenhandelaars gaven haar de naam Bakhita, wat cynisch genoeg 'geluksvogeltje' betekent.

In de daaropvolgende jaren werd ze vijf keer aan een andere eigenaar doorverkocht. Haar vijfde meester was een Italiaanse consul. Hij bracht haar naar Italië en deed haar cadeau aan een goede vriend en diens vrouw. Die lieten haar op hun dochtertje passen. Toen de familie voor zaken naar het buitenland ging, brachten ze Bakhita en het kind onder bij de Zusters van Liefde van Canossa in Venetië. **Daar leerde ze God kennen, die ze altijd bij zich gevoeld had**, maar zonder te weten wie Hij was.

Eindelijk haar vrijheid

Toen de familie terugkeerde van hun reis en naar het klooster gingen om hun dochter en haar oppas op te halen, verzette Bakhita zich. Daarop stelde de rechter haar in vrijheid, want slavernij werd niet door de wet erkend in Italië.

In 1890 (Bakhita was toen ongeveer 21 jaar) vroeg ze om gedoopt te worden en kreeg ze de naam Josephina. Drie jaar later trad ze in bij de Zusters van Canossa. In de daaropvolgende vijftig jaar leidde ze een leven van eenvoud, gebed en dienst. Als portierster van het klooster was ze bij iedereen bekend om haar vriendelijkheid.

Josephina, patrones van slachtoffers van mensenhandel

In de laatste jaren van haar leven leed ze onder ziekte en werd ze achtervolgd door herinneringen aan de zweepslagen en afranselingen die ze in de tijd van haar slavernij had moeten ondergaan. Josephina Bakhita stierf in Schio bij Vicenza op 8 februari 1947.

In 2000 werd Josephina Bakhita heilig verklaard, waarmee ze de eerste Sudanese heilige uit de geschiedenis werd. Josephina is de patrones van de slachtoffers van mensenhandel, een hedendaagse vorm van slavernij.

Josephina Bakhita, wees hun voorspraak

Mensenhandel is het uitbuiten van mensen om er geld mee te verdienen. Deze uitbuiting kan seksueel zijn, in de prostitutie bijvoorbeeld, of economisch: in de bouwsector, de horeca, huisarbeid. Mensenhandel is niet hetzelfde als mensensmokkel, het tegen betaling illegaal over een grens helpen van mensen, maar hangt er soms wel mee samen. Er is immers mensenhandel binnen landsgrenzen, maar ook over nationale grenzen heen.

Ramingen gaan tot 21 miljoen slachtoffers per jaar wereldwijd

Hoeveel slachtoffers van mensenhandel er precies zijn, is moeilijk te zeggen; velen blijven immers onder de radar. De gerapporteerde gevallen zijn maar het topje van de ijsberg. Ramingen gaan tot 21 miljoen slachtoffers per jaar wereldwijd.

Heilige Josephina, wees hun voorspraak. Pieter-Paul Lembrechts SJ

Wat was mijn bijdrage nu aan deze wereld.

Ingebracht door Derk Rozema

Deed ik er eigenlijk wel toe? De dichter (AFT) beschrijft dat gevoel en gebruikt daarbij het beeld van de wijngaardenier:

Zie onze boom, zo vruchteloos,
ons hart zo mat, zo lusteloos;
wij gaven niet wat Gij ons vroeg,
geen twijg die vrucht voldoende droeg.

*We vragen dan ook aan onze Wijngaardenier,
want van Hem moeten we het tenslotte hebben:*

Geef ons te groeien, vrij en fier
graaf dieper nog, wijngaardenier!
Voedt ons doordringend met uw Geest,
omring ons, liefde die geneest!

God, laat ons hier nog één jaar staan
dan zal de bloesem bloeien gaan,
zodat Uw wijngaard, wereldwijd,
roem oogst om zoveel vruchtbaarheid!

Delen maakt rijk

(ingebracht door Henk de Jong)

Mijn oudtante lag op sterven, een gesprek voeren ging haast niet meer. Ik zat in stilte naast haar. Op het nachtkastje stond een mooie kaars. Na een tijdje zei ik dat tegen haar. Toen zei ze: 'Je mag hem wel hebben als je wilt'. Die opmerking kenmerkte haar leven en liet opnieuw zien hoe diep verweven haar vrijgevigheid was met haar mens-zijn. Ze vond blijkbaar wel de kracht vrijgevige woorden te spreken.

Geven maakt gelukkiger dan ontvangen, maar op de één of andere manier is geven toch echt lastiger. We houden ons bezit liever voor ons zelf. Misschien wil je die jurk toch nog een keer dragen. En dat extra bed is altijd handig als er iemand komt logeren. De realiteit is echter dat je die jurk nooit meer aantrekt en dat een opblaasmatras genoeg is als er iemand langskomt. We stellen onze eigen belangen voorop en vergeten vaak dat een ander iets misschien meer nodig heeft dan wij. Toch is vrijgevigheid niet het tegenovergestelde van eigenbelang. Je kunt er immers baat bij hebben dat mensen gelukkig worden van jouw geefgedrag. Als je dat lastig vindt, denk dan eens terug aan de keren dat jij iets bijzonders kreeg. Hoe vond je dat? Maakte het je blij? Zo kun jij iemand anders laten voelen! Jezus geeft daar een belofte bij. Iets geven zorgt ervoor dat je weer ontvangt. Dat is natuurlijk niet de beste reden om te geven, maar het klopt vaak wel, al kan dat soms lang duren.

Vershil

Een man die een klein winkeltje had, hoorde op een dag geschreeuw buiten. Hij ging kijken en zag een vrouw boos worden op een jongen, omdat die medicijnen had gestolen. De winkelier, die zelf ook niet veel bezat, kwam tussenbeide, betaalde voor de medicijnen en gaf het jongetje te eten en te drinken, want hij wist

dat zijn moeder ernstig ziek was. Dertig jaar later zakt de winkelier op een dag plotseling in elkaar en wordt hij opgenomen in het ziekenhuis. Zijn dochter krijgt de rekening, maar kan deze niet betalen. Ze gaat langs de dokter en legt de situatie uit. De volgende dag krijgt ze een nieuwe rekening. Daarop staat dat alles reeds betaald is met wat de dokter dertig jaar geleden kreeg van de winkelier. Wat de winkelier dertig jaar geleden voor dat jongetje had gedaan was niet zo bijzonder. Toch maakte het een groot verschil in het leven van het jongetje en uiteindelijk ook in zijn eigen leven.

Lijstje

Aan het begin van een nieuw jaar zijn we vaak bezig met wat we willen bereiken. We maken goede voornemens. We stoppen met roken, meer sporten, minder vlees eten of minder geld uitgeven aan kleding. Die voornemens zijn vaak gericht op onszelf. Daar is op zich niets mis mee, anderen hebben er ook baat bij als jij stopt met roken of minder spendeert aan kleding. Maar het zou goed zijn ook een lijstje te maken met goede voornemens gericht op anderen. Wat ga jij dit jaar geven? Als je wacht tot je zelf alles hebt, komt er nooit van. Het blijft een mentaliteit die van binnenuit moet komen en waar we de heilige Geest hard voor nodig hebben. Uiteindelijk is het beter voor iedereen om niet alleen gericht te zijn op jezelf.

Kijk naar Keanu Reeves en Johnny Depp. Beide acteurs zijn ongeveer even oud en hebben min of meer hetzelfde verdiend. Johnny Depp is bekend van Pirates of the Caribbean en van Charly and the Chocolate Factory. Keanu Reeves ken je wellicht van The Matrix. Er is echter een groot verschil tussen deze twee mannen. Johnny Depp gaf de afgelopen 17 jaar 76 miljoen uit aan 14 huizen, hij spendeerde 18 miljoen aan een superjacht en bezit meer dan 45 voertuigen. In zijn huizen werken 40 bedienden en wordt voor 30000 dollar aan wijn ingekocht per maand. Zijn reiskosten zijn ongeveer 200.000 dollar per maand.

Keanu Reeves daarentegen leeft in een appartement, reist elke dag met de metro en geeft grote delen van zijn inkomsten weg aan liefdadigheid. Johnny Depp zit nu diep in de schulden. Daar heeft hij niet alleen zichzelf mee, maar ook anderen.

Als je alles voor jezelf houdt, kan dat gevaarlijk zijn. Je kunt daardoor juist alles verliezen. Het is een oude wijsheid, die Prediker ook al had ontdekt. Alles voor jezelf houden maakt ongelukkig, delen maakt rijk. Al klinkt dat paradoxaal, het is waar. Ook als je niet zo veel bezit als die twee Hollywoodacteurs.

Knuffel

Vrijgevigheid betekent niet zozeer dat je anderen laat delen in wat je hebt, maar ook in waar je weinig van hebt. Veel mensen vinden dat ze te weinig geld of tijd hebben. Als je pas gaat geven zodra je genoeg hebt, dan gebeurt het nooit. Tegenwoordig is geld geven bijna makkelijker dan onze tijd geven. Maar iemand jouw tijd en aandacht geven kan erg veel betekenen. Een gesprek met een dakloze geeft hem of haar menswaardigheid, ook als je de straatkrant niet koopt. Vraag eens waar hij of zij is geboren en waar hij of zij slaapt, dat kan al veel betekenen. Vrijgevigheid begint met menswaardigheid. De ander is Gods evenbeeld en verdient daarom altijd respect. Geven kan dan ook nooit eenrichtingsverkeer zijn. Je ontvangt altijd iets terug, als je daarvoor openstaat. Een gebed, een glimlach, waardering, of een fijne knuffel. Ik maakte een keer een praatje met een dakloze en toen ik verder wilde lopen, wilde hij voor mij bidden. Hij kon niet veel geven, maar zijn gebed deed mij ongelooflijk goed. Wat een geschenk!

Glinstering

In wat we geven en ontvangen, zien we een glinstering van Gods liefde voor ons. Hij heeft zijn leven gegeven voor ons, zodat wij ons leven met anderen kunnen delen. Want ons leven behoort aan Christus. Alles wat we hebben, behoort aan God. Hij zorgt voor ons en daarom kunnen we ook voor anderen zorgen. Als dat nog niet genoeg motiveert, is het misschien goed om te denken aan de dag dat jij er niet meer bent. Je kunt niets meenemen en daarom is het mooier om nu al uit te delen. En ook dan geldt: geef, want je zult in het nieuwe leven zo veel meer ontvangen. Dat besepte mijn oudtante waarschijnlijk het meest intens op haar sterfbed.

Almatine Leene is docent dogmatiek

ingebracht door Bert Boxtart

De stilte van mijn vader

Terwijl Gerwin door de bergen wandelt, denkt hij aan zijn demente vader. De zwijgzame man heeft een vervreemdende uitwerking op hem. Het is alweer even geleden dat hij hem bezocht.

Eer ik er erg in heb betaal ik 54 euro voor een treinticket richting Zwitserland. Spotgoedkoop, want de rit bevat zeven transfers met onverantwoorde overstaptijden. De intercomstem die tegen de verwachting in mijn volgende overstap garandeert, is welkom zoals de stem van mijn eigen vader. Ik stap uit en 'sla mijn ogen op en zie de hoge bergen aan'. Inderdaad, omhoog: naar Flüeli Ranft.

Graag glijdt je aandacht dan richting anderen

Ik heb mijn vader al een poosje niet bezocht. Een stille persoonlijkheid met gevorderde dementie. Bij bezoek stukt het gesprek veelvuldig en langdurig. Een vervreemdend gevoel, zo bij je vader. Graag glijdt je aandacht dan richting anderen.

De kluis van mysticus Nikolaus von der Flüe

Flüeli Ranft was de woonplaats van de nationale patroonheilige en mysticus Nikolaus von der Flüe. Mijn appartement ziet uit op boomtoppen die opstijgen uit een 'Ranft': de naastgelegen diepte tussen twee bergkammen, waar zijn kluizenarij te bezoeken is.

's Morgens dwarrel ik bergafwaarts richting de parochiekerk. Biddend bij het altaar merk ik dat mijn aandacht zich onttrekken wil aan Nikolaus' schrijn die daarin, zichtbaar, geplaatst is. Deze geleefde, in beenderen gevangen heiligheid, leidt mijn innerlijk gebed naar ongemakkelijkheid. Mijn aandacht zwerft geërgerd richting de aanwezigen.

Met stramme kuiten de berg omhoog en ik denk aan mijn vader. Recentelijk besloten we geen levensreddende handelingen te doen. Alleen een heupoperatie, mocht hij die breken. En dat deed hij. In het ziekenhuis liep hij een virus op.

Vader is weer thuis

's Avonds daal ik via een steile trap de Ranft in en bid. In het kluisje treedt stap voor stap de ongemakkelijke hardheid van de stenen vloer waarop ik zit mijn bewustzijn binnen. Nikolaus' beenderen. Ten diepste sluimert een afwezigheid in mijn aanwezigheid. Het goddelijke is vervreemdend, ongrijpbaar.

Waarna we elk in eigen stilte terugkeren

Vader is weer thuis. Ik hoor hem helder dankbaarheid uitspreken. Verrast zeg ik: "Je hebt het ziekenhuis dapper doorstaan". "Er is iemand die zorgt", zegt hij en wijst naar boven. Zoals zijn liedbundel altijd voor de hand ligt reageer ik: "Psalm 23". Ik bid met hem, hardop, waarna we elk in eigen stilte terugkeren.

Gerwin Roffel

is koster van de RK Krijtbergkerk en grafisch ontwerper.

De archeologie van Qumran *(Ingebracht door Derk Rozema)*

Jürgen Zangenberg,

"De archeologie van Qumran. De plaats en de regio", uit: Qumran en de Bijbel. Over ontstaan, overlevering en vertaling van de Bijbel.

Er zijn zo'n vijfenzestig jaren verstreken na de ontdekking van de eerste Dode Zeerollen, en nog steeds staat Qumran volop in de belangstelling. Ieder jaar opnieuw komen massa's toeristen het gebied bezoeken. Bovendien zijn er verspreid over de wereld talloze wetenschappers die zich dagelijks met dit onderwerp bezighouden. Ze bestuderen de vondsten uit de nederzetting van Qumran en de naburige grotten, en uiteraard de tienduizenden tekstfragmenten die in verschillende grotten gevonden zijn. Bovendien zijn er in het gebied rond de Dode Zee inmiddels ook op andere plaatsen tekstvondsten gedaan. Terugkijkend op vijfenzestig jaar onderzoek kunnen we enkele conclusies trekken. De vondsten van Qumran hebben onze kennis van het jodendom in Palestina enorm vergroot en fundamenteel gewijzigd. Dankzij Qumran is er een nieuw beeld ontstaan van de godsdienst en cultuur in Palestina rond het begin van onze jaartelling. En aangezien het toenmalige Palestina de plaats is waar het christendom ontstond, is Qumran ook in dat opzicht van groot belang. Ten slotte geven de tekstvondsten van Qumran nieuwe inzichten in het ontstaan van de Hebreeuwse bijbel (het Oude Testament).

Om deze redenen kan men Qumran zonder overdrijving dé vondst van de twintigste eeuw noemen.

Lnloopmorgen op 19 maart

Paul Saraber

Ruth als Hoofddoekenverhaal nav het boek Ruth en Naomi, twee vreemdgangers van Ellen van Wolde.

Een stroom van hoofddoeken trekt door de geschiedenis. De hoofddoeken poseren niet. Weggedoken tegen de kou of hitte, staan ze hartverscheurend te treuren aan de graven van hun overleden man of gesneuvelde zonen. Zij vechten om schaarse broden of blikken water om hun kinderen en kleinkinderen in leven te houden. Ze trekken weg van hun kapotte huizen, op de vlucht voor oorlogsgeweld. Wie houdt de geschiedenis in stand, de politici of die vrouwen? Wij volgen twee migrantenvrouwen, Naomi en Ruth en luisteren wat zij vertellen. Met moeite overleven zij, na veel treurnis en vindingrijkheid. Wij laten hen aan het woord!

ingebracht door Bert Boxtart

Mag dit kind jou uit je comfortzone halen?

Madonna del Mare Nostrum heet dit schilderij. **Onze-Lieve-Vrouw van de Middellandse Zee... Zal er een herberg zijn voor haar en het kind?**

Kort geleden werd ons vierde kleinkind geboren. Veel foto's gingen op de groepsapp van de familie rond. De boreling in zijn wieg, in de armen van mamma, pappa, opa, oma, tevreden slapend, huilend, oogjes open, oogjes dicht... Al die foto's ademen de sfeer van liefde, warmte, veiligheid, blijdschap en verwondering.

Hoe anders de *Madonna del Mare Nostrum*. Met fotografische nauwkeurigheid heeft kunstenaar Hans Versteeg moeder en kind geschilderd; prominent, midden op de afbeelding, tegen een blauwe achtergrond. Water en lucht lijken in elkaar over te gaan. De voeten

van de moeder zijn niet afgebeeld. Zweeft zij boven het water, loopt zij op de golven of staat zij in een bootje? Misschien heeft ze net de kust bereikt en staat ze op het strand.

Madonna del Mare Nostrum | Mantel der Liefde | 2017 (oil on canvas 125 x 125 cm), Hans Versteeg

Er spreekt spanning uit zijn lijfje

Moeder en kind zijn niet in doeken gewikkeld, maar in een isolerende reddingsdeken van aluminiumfolie. Om hen warm te houden. Ik vraag me af of ze het desondanks niet koud zullen hebben. Van buiten en van binnen. Wie heeft die deken om hen

heen geslagen? Het kind zit op zijn moeders arm. Zijn linker voetje steekt onder de reddingsdeken uit. Een teentje is gestrekt. Er spreekt spanning uit het lijfje. De moeder lijkt het niet te merken...

Mijn pasgeboren kleinzoon ligt tevreden en ontspannen in zijn wiegje, onder een kleurig dekentje, lekker ingestopt, kruik aan het voeteneinde. De temperatuur in de kamer is precies comfortabel voor een pasgeboren baby. Een en al zorg.

Madonna del Mare Nostrum is getraumatiseerd

Het meest opvallend, schokkend misschien wel, is de houding en de blik van de moeder. Zij lijkt langs mij heen te kijken naar een punt in de verte. Haar gezichtsuitdrukking is star. Met wijd open, haast starende ogen. Het is de blik die ik vaak tegenkom bij getraumatiseerde vluchtelingen. Wat heeft deze vrouw meegemaakt? In het land van herkomst? Is ze mishandeld, verkracht? Zag ze hoe geliefden voor haar ogen werden vermoord? Vluchtte ze onder erbarmelijke omstandigheden? Overall vijanden, overall dreiging, niemand meer durven vertrouwen...

En dan is er ineens iemand die een deken om je heen slaat. Hoe moet je daarop reageren?

Je trekt je terug in jezelf, in je eigen wereld, je bent ver weg, zelfs ver weg van je kind. Het is je overlevingsmechanisme.

Uit je comfortzone?

Het kind lijkt mij wel aan te kijken. Met een blik, veel te ernstig voor zo'n jong kind, lijkt hij te zeggen: "En jij? Durf je uit je comfortzone te komen en plaats te maken in je herberg voor ons? Wil jij je overvloed, je warmte en je veiligheid delen met ons, die niks meer hebben?"

Ik kijk weer naar mijn kleinkind in zijn wieg. In liefde ontvangen en in een veilige omgeving geboren.

Wat doe ik met mijn herberg?

Anneke van der Werff-Verbraak is gepensioneerd huisarts. Zij doet vrijwilligerswerk voor slachtoffers van mishandeling en geweld (zie www.stichtingimmo.nl), geeft Bijbelcursussen en begeleidt gebedsweken.

Hoe oud is de Bijbel?

(ingebracht door D. Rozema)

Over de vraag wanneer de oudste Bijbelteksten zijn ontstaan lopen de antwoorden sterk uiteen. Zijn ze pas geschreven na de Babylonische ballingschap of al veel eerder? Matthijs de Jong dook in deze kwestie.

Nieuw licht op een oude vraag

Wanneer zijn de boeken van het Oude Testament geschreven? De antwoorden lopen sterk uiteen. Dat is niet vreemd, want directe bewijzen zijn er niet. Sommige onderzoekers denken dat het schrijfwerk al vroeg begon: in de tijd van de Rechters (12^e-11^e eeuw voor Christus) of iets later, tijdens de regering van Salomo. Anderen noemen de late koningentijd (8^e-7^e eeuw voor Christus), toen Assyrië de landen Israël en Juda in zijn greep nam. Maar er is ook een grote en groeiende groep onderzoekers die wijst naar een veel latere periode: de tijd ná de Babylonische ballingschap. Het Oude Testament is dan ontstaan in de Perzische en Griekse tijd (5^e-2^e eeuw voor Christus).

Deze dagen is er een onderzoek in het nieuws dat hier een nieuw licht op wil werpen. Een team van Israëlische wetenschappers zou hebben aangetoond dat de 7^e eeuw voor Christus de beslissende periode is geweest voor het ontstaan van het Oude Testament. Hoe maken ze dat aannemelijk? Wat houdt hun onderzoek in? En wat hebben ze nu eigenlijk aangetoond? Daar ga ik in dit artikel op in.

Onderzoek naar potscherven

Het gaat om een nieuwe onderzoeksmethode die is toegepast op materiaal dat al bekend was. Het betreft 16 beschreven potscherven (*ostraca*) uit de Judese plaats Arad uit ongeveer 600 voor Christus. In Arad was een militaire basis en op de potscherven staan vooral militaire instructies.

Het gaat bijvoorbeeld over het uitdelen van rantsoenen aan soldaten. Uit enkele briefjes blijkt dat de situatie dreigend is. Die dreiging komt van de Babyloniërs. Met de mensen die we op de potscherven tegenkomen is het waarschijnlijk slecht afgelopen. In 597 voor Christus kwam Nebukadnessar met zijn leger. De basis in Arad werd vernietigd en heel Juda werd ingenomen.

De scherven uit Arad zijn op zichzelf al fascinerend. Dit nieuwe onderzoek voegt er een nieuwe dimensie aan toe. Met behulp van een technische analyse is berekend hoeveel 'handen' er achter die 16 teksten schuilgaan. De uitkomst is dat er achter deze teksten minstens 6 verschillende schrijvers zitten.

Van de scherven naar schrijfcultuur

Wat zegt dat? Nou, menen de onderzoekers: zo veel verschillende schrijvers op dit aantal teksten, dat wijst op een relatief hoge mate van geletterdheid. Als we dit onderzoek uitvergroten naar heel Juda in die tijd, mag je van een bloeiperiode van geletterdheid spreken. Het wijst op een literaire infrastructuur (onderwijs, koninklijke en militaire bureaucratie, etc.) van een niveau dat we tot dan toe in Juda nooit zagen, en dat ook daarna eeuwenlang niet meer werd gehaald. De verwoesting door de Babyloniërs maakte er een einde aan. Pas in de 2^e eeuw voor Christus kwam Juda weer op dit niveau terug.

Vervolgens komt de stap naar het Oude Testament. Dat is een indrukwekkend literair bouwwerk. Wanneer kunnen we ons zo'n grote literaire productie voorstellen? Alleen als er een aanzienlijke mate van geletterdheid is (voldoende schrijvers), een literaire infrastructuur en een schrijversklasse in dienst van het hof of de tempel. En dan kom je, aldus dit nieuwe onderzoek, uit in de 7^e eeuw voor Christus.

Het is natuurlijk een enorme stap van 16 potscherven naar de claim dat het Oude Testament in de 7^e eeuw voor Christus is geschreven. Toch is het minder vreemd dan het lijkt als je de context van het bijbelonderzoek kent.

Voor of na de ballingschap, that's the question

Er speelt al decennia lang een discussie tussen bijbelwetenschappers over de herkomst van het Oude Testament. Waar ligt het zwaartepunt voor het ontstaan van deze boeken? In de afgelopen jaren wordt het zwaartepunt meer en meer gelegd in de late periode, na de ballingschap: de Perzische en Griekse tijd (5^e tot 2^e eeuw voor Christus). Dát was, meent men, de bepalende tijd voor het ontstaan van de boeken van het Oude Testament. Vaak gaat men er wel vanuit dat veel boeken oudere voorlopers hadden daterend uit de tijd voor de ballingschap. Maar een bepaalde groep onderzoekers is radicaler: het begint allemaal pas in de Perzische tijd en over de eeuwen daarvoor valt geen zinnig woord te zeggen. Dit nieuwe onderzoek haalt die laatste positie onderuit en biedt een tegenwicht tegen de neiging om vooral naar de late periode te kijken. Het legt – terecht – de vinger bij de zere plek: hoe kan het dat een zo grote literaire productie heeft plaatsgevonden in een periode waarin er maar weinig aanwijzingen zijn voor een bloeiende literaire infrastructuur? Moeten we de periode die die aanwijzingen wél biedt – de 7e eeuw voor Christus – niet veel serieuzer nemen als een mogelijke tijd van literaire productie? Dat lijkt me een goed uitgangspunt.

Bloeitijd in de zevende eeuw

Hoe was de situatie in de 7e eeuw voor Christus? Juda was ingelijfd in het Assyrische rijk. Na de opstand van Hizkia en de veldtocht van koning Sanherib (701 v.Christus), brak een lange periode van relatieve stabiliteit en toenemende welvaart aan. Tijdens de regering van Manasse, Amon en Josia was er vrede. In de schaduw van de Assyrische overheersing was er economische voorspoed en groei. Jeruzalem groeide uit tot een grote en machtige stad. Juda werd machtiger, ook omdat het noordelijke koninkrijk Israël niet meer bestond. De komst van vluchtelingen uit het buurland Israël gaf nieuwe impulsen, waarschijnlijk ook op literair vlak.

Deze situatie biedt een goede achtergrond voor literaire productie. Natuurlijk zullen er ook al eerder verhalen zijn opgeschreven en

wetten zijn vastgelegd. Maar de 7^e eeuw voor Christus zou goed de tijd kunnen zijn waarin voor het eerst de grote literaire ontwerpen zijn gemaakt. Denk aan een doorlopend verhaal over de oergeschiedenis en over de stamvaders van het volk (Genesis), een groot verhaal over de bevrijding uit Egypte en de komst naar het beloofde land (Exodus tot Jozua), een groot verhaal over de eerste koningen en de twee rijken, Israël en Juda.

Want hoe belangrijk die 7^e eeuw voor Christus ook was, het heeft zeker niet de eindversie opgeleverd van de boeken van het Oude Testament. We moeten ook verder kijken, naar de tijd van de ballingschap en daarna. Het is geen kwestie van of of, maar van en en.

Nieuwe versies van het oudere ontwerp

De ballingschap, de verwoesting van Jeruzalem en de ontmanteling van Juda hebben een groot stempel gedrukt op de manier waarop de Judeeërs naar hun eigen geschiedenis keken. Wie zijn we, hoe zien we onszelf, ons verleden en onze toekomst? Wie of wat is Israël nog? De meeste boeken van het Oude Testament vertonen sporen van deze diepe crisis in Juda's geschiedenis. Dus ja, voor veel boeken van het Oude Testament geldt dat de versie waarin wij ze kennen dateert van na de ballingschap. Dat betwist bijna geen onderzoeker. Vrijwel niemand dateert de tweede helft van het boek Jesaja of het boek Ezechiël of het boek Job vóór de ballingschap. Om nog maar te zwijgen van 1-2 Kronieken, Ezra en Nehemia. En ook in de koningenverhalen wordt een verklaring geboden voor de ondergang van de monarchie en wordt de geschiedenis in het licht van de ballingschap geplaatst. Het Oude Testament blijft dus in zekere zin een product van de tijd na de ballingschap. Maar wel met een zeer belangrijke nuancering: de basis voor veel van de grote literaire ontwerpen in deze boeken is een stuk ouder en stamt waarschijnlijk al uit de 7e eeuw voor Christus.

Wat is de relevantie hiervan? Het gaat ten diepste om de vraag naar de relatie tussen het bijbelse Israël – het Israël dat we tegenkomen in de teksten – en het historische Israël en Juda. Dat die relatie één op één is, is in het licht van het bijbelonderzoek

moeilijk vol te houden. Sommige geleerden gaan echter uit van het andere extreem. Ze menen dat de kloof tussen het bijbelse Israël en de geschiedenis onoverbrugbaar is: de oudtestamentische boeken bieden een beeld van Israël dat volledig onhistorisch is.

Dit nieuwe onderzoek laat zien dat de tussenpositie de sterkste papieren heeft. Er is een relatie tussen het Israël van de Bijbel en het historische Israël en Juda van voor de ballingschap, maar die relatie is complex. Makkelijke antwoorden zijn er niet. Het is een zoektocht waarin we op z'n best bruikbare indirecte aanwijzingen vinden. Het hier besproken onderzoek is daarvan een mooi voorbeeld.

dr. Matthijs de Jong bijbelwetenschapper Matthijs de Jong werkt sinds 2006 bij het team vertalen als vertaler en bijbelwetenschapper met focus op het Nieuwe Testament.

Verborgen tuin

(ingebracht door Bert Boxtart)

Wandelend door Museumpark Orientalis ervaart Jan Peters de gemeenschappelijke ondergrond van jodendom, christendom en islam – een voorbeeld voor politici in binnen- en buitenland.

Op de Heilig Landstichting, onder de rook van Nijmegen, wordt dezer dagen de laatste hand gelegd aan de inrichting van de 'Verborgen Tuin'. Deze kleine, beschutte tuin was de inzending van Israël naar de Floriade in Venlo afgelopen jaar. Mede dankzij de steun van de ambassade kan deze nu opnieuw worden opgebouwd op zijn definitieve plek in het museumpark Orientalis.

Culturele wortels

Deze 'Hidden Garden' neemt de bezoeker mee op een korte reis door het land van de Bijbel, waarbij het landschap en de natuur centraal staan. Uitgangspunt zijn de zeven soorten fruit en graan die in het Oude Testament worden genoemd als de belangrijkste landbouwproducten van het land. Deze planten zijn in de tuin verwerkt. Tussen de

planten liggen rotsblokken uit de zes belangrijkste archeologische locaties van Israël, waaronder de Dode Zee, Jeruzalem en Eilat. De tuin is ontsloten via een wandelpad waarin kopieën zijn aangebracht van vloermozaïeken uit een zesde-eeuwse synagoge. Het wandelpad komt uit op een rond pleintje met daarop een put waarin regenwater wordt opgevangen.

Als je niet begint met elkaar ontmoeten, dan komt verzoening en vrede zeker niet tot stand

Deze tuin ligt op loopafstand van het Arabisch-islamitische dorp, dat mede door een schenking van het sultanaat Oman onlangs is gerenoveerd en uitgebreid. Je ervaart, wandelend door het park, de gemeenschappelijke ondergrond van jodendom, christendom en islam.

En je beseft hoe de landen in het Midden-Oosten, hoe verschillend ook, dezelfde culturele wortels hebben.

Idealen en zorgen

In dat Midden-Oosten lijkt in deze dagen de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken erin te slagen Israëli's en Palestijnen weer

samen rond de tafel te krijgen. Of hij succes zal hebben en er een weg naar vrede wordt geopend kan nu nog moeilijk worden voorspeld, maar als je niet begint met elkaar ontmoeten, naar elkaars idealen en zorgen luisteren, dan komt verzoening en vrede zeker niet tot stand. Samen rond de tafel is een begin met belofte.

Samen rond de tafel, elkaars idealen en zorgen proberen te delen... Toen afgelopen maand de Rotterdamse christelijke scholenvereniging CVO de zorg voor de islamitische Ibn Ghaldoen school overnam na de recente grote problemen aldaar, was de PVV er als de kippen bij om hierover haar afkeuring uit te spreken. Dit samen optrekken past immers niet in “onze joods-christelijke traditie”, een geliefkoosde uitdrukking van een partij die ik nog nooit op het beleven en uitdragen van christelijke waarden heb kunnen betrappen.

Symbool

Ontmoeten, naar elkaars idealen luisteren, elkaars zorgen delen, samen rond de tafel, samen wandelen door de Verborgen Tuin en het Arabische dorp, dat is een van de dromen van het Museumpark Orientalis. De geringe afstand tussen de tuin en het dorp is hiervan een krachtig symbool.

Afbeeldingen: de 'Hidden Garden' in aanleg;
het Arabische dorp in Museumpark Orientalis;
Tekst en foto's: Jan Peters SJ.

SAMEN MET ALLE HEILIGEN (Efeziërs 3, vers 18)

(ingebracht door Derk Rozema)

Als het licht van de Heer Jezus in je leven is gaan schijnen, ben je niet langer blind. Denkt u maar aan die prachtige versregel van de oude slavenkapitein John Newton in "Amazing Grace": "...want ik was dood en blind, maar nu kan ik zien!" Het is goed te beseffen, dat je als christen nooit in je eentje alles ziet van Hem, die de Weg, de Waarheid en het Leven is.

De apostel Paulus zegt, dat ons kennen op aarde altijd slechts "ten dele" is (I Kor.13, vers 9). Daarom is de tekst die boven deze overweging staat zo wezenlijk: alléén(!) "samen met alle heiligen" zien wij het totaalbeeld van de werkelijkheid van God. Dat is toch ook wat samenbindt in de liefde hier in een interkerkelijke gemeente? In plaats van dat we zouden letten op de dingen, die ons scheiden.

Hoeveel verschillende christelijke tradities zijn hier wel niet vertegenwoordigd! En niet slechts in de leden en bezoekers van de diensten, maar evengoed in de predikanten. Die laatsten wisselen om de paar maanden en dat is best lastig, weer wennen en zo. Maar het heeft ook een positieve keerzijde: wéér een nieuwe inbreng uit een ander hoekje van dat grote Koninkrijk van de Heer. Een bekende kerkleider heeft eens uitgelegd, dat hij zich "een universele christen" voelde:

Ik ben katholiek, als het gaat om de "una catholica", één heilige, algemene christelijke kerk.

Ik ben calvinist, want ik zie de verdorvenheid van de mens tegenover het Soli Deo Gloria (aan God alleen de eer!).

Ik ben lutheraan, want ik belijd door geloof alleen gered te worden en niet door mijn goede werken.

Ik ben ook methodist, want ik denk dat een duidelijke en systematische bekering nodig is.

Ik hoor bij de broeders (van de vergadering van gelovigen), want Jezus komt spoedig terug, maranatha!

Ds. Henk Blankespoor

Lalibela

Ingebracht door Bert Boxtart

In 1972 reisden we naar Ethiopië en maakten een rondreis. De keizer, Haile Selassie, was nog aan de macht. We logeerden in luxe hotels en zwommen in het heerlijke water van de zwembaden die door een hoog hek werden omheind.

Ik lag heerlijk op mijn rug in het water toen er plotseling een vrouw naar mij keek. Een emmer op haar hoofd. Ze stond daar maar en keek. Minutenlang daarna slofte zij verder over de droge aarde. Later hoorden wij dat vrouwen zes uur heen en zes uur terug liepen om water te halen. Vanaf dat moment zwommen wij niet meer en was de lol eraf.

In Lalibela bij de monolitische kerken kwam een vrouw op ons af. Haar hand uitgestoken. "Christus resurrectus est!" Die woorden herhaalde zij telkenmale. Een bijna dood kind op haar rug. In haar ogen geen levenslicht. Christenen ontmoeten christenen onder de woorden 'De Heer is opgestaan'. Daar hebben wij geen boodschap aan. Of toch? Geschokt gaven wij haar tien dollar. De Heer zou ons belonen. Vergeet het maar! Van alle kanten kwamen ze: zieken en melaatsen. Ze sloegen de vrouw in elkaar, namen het geld af en verdwenen. De sterkste won de strijd. Vol afschuw snelden wij naar onze bus.

Wij door donna's gevormde christenen uit het westen hoorden alleen de verhalen over Salomo en de Koningin van Sheba. De keizer, de Leeuw van Juda! Koptische kerken, kloosters vol monniken. De vrouw bleef daar liggen. Het kindje in doeken gewikkeld gaf geen geluid. Voor die ene was er nog plaats in de stal. Voor deze vrouw was er geen plek op deze verwarde wereld.

Overgenomen uit: onbijbels dagboek van paul saraber

V ooraankondiging

Paul Saraber

Vorig najaar heb ik een aantal gebeurtenissen beschreven die plaats hebben gevonden in ons dorpje. Het boek heeft als titel: "Een gat van niks". Verhalen die authentiek zijn. Het boekje - 80 pagina's en 21cm x 21 cm - kost 10 euro, exclusief verzendkosten. Meer info volgt. Het begint als volgt.....

Ergens in Zuid-West Frankrijk ligt een heuvel, honderdtachtig meter hoog! Aan de ene kant zand en aan de andere kant vruchtbare aarde. Er wonen honderd-vier-en-twintig mensen. Vijftig wonen aan de ene kant van de heuvel, de rest aan de andere kant.

Er staat een kerkje uit de XIde eeuw, een Mairie en een Salle Communale. Geen centrum, geen bakker, niets. Eén van de meest desolate communes in Frankrijk.

Onze vrienden hebben Brie daarom omgedoopt tot een Gat van Niks. Misschien komt het omdat de nulmeridiaan van Greenwich over dit heuveltje loopt. Wie zal het zeggen.

In een Gat van Niks gebeurt niks, en toch....

Verantwoording

De in deze kerkband gepubliceerde artikelen zijn o.a. overgenomen uit de onderstaande:

Levensbeschouwelijke sites:

www.pkn.nl
www.reliwerk.nl
www.vrijzinnig.nl
www.protestant.nl
www.kerknieuws.nl
www.refdag.nl
www.statenvertaling.net
www.igniswebmagazine.nl

www.cgk.nl
www.debijbel.nl
www.vrijzicht.nl
www.christelijkweekblad.nl
www.hetgoedeleven.com
www.bruggenbouwers.com
www.nieuwwij.nl
www.ikonrtv.nl

Muziek agenda:

Momentos de Musica (Peter Neeteson, een van onze organisten), heet het **ARENISKY PIANOTRIO** (viool, cello, piano) en u welkom op Momentos de Musica / 'Vila El Nido' huisconcerten in Javea (Costa Nova) **op 9 en 10 maart** om 14 uur. Met drankjes, tapas menu, meet & greet. Speciale gast is de zeer gerenommeerde Russische violist, met een geheel Russisch programma en ´n tapas menu zelfs met een Russische knipoog.

Meer informatie op www.momentosdemusica.es , waar u ook de kaarten kunt bestellen.

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- SURG for all
- Ooghulp Wereldwijd
- Lilianefonds
- Oikocredit

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

• Predikant

De predikant in de maand maart is Ds. Paul Saraber uit Frankrijk en zijn vrouw Nelleke.

Gedurende de maanden april en mei is Ds. Eric Schuddebeurs uit Houten onze predikant.

Indien u prijs stelt op huisbezoek, verzoeken wij u dit telefonisch of in de kerk zelf te melden bij de predikant.

• De **Kerkband** komt meestal de eerste zondag van de maand beschikbaar.

Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is op de website (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder).

Kopij voor de redactie van de kerkband kunt u sturen aan hetzelfde adres.

De volgende Kerkband komt (D.v.) 7 april uit.

• **Mutaties:** Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

• De **kerkenraads**vergadering wordt meestal gehouden medio van elke maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee weken van tevoren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw: Iglesia evangélica - El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700, Denia

Kerkdiensten: Elke zondag om 11 uur (aansluitend koffie /
thee drinken)

Pastorie: Tevens correspondentieadres.
Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700, Denia.

Predikant: Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 579 9180

Kerkenraad:	(emailadressen op de website)	Telefoon:
Voorzitter:	Marjolein Weggen, Benimarco	62 629 8048
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea	60 938 7739
Secretaris	Derk Rozema, Javea	68 671 7454
Penningm.	Piet vd Brugge, Benissa	96 574 8970
Lid.	Jacqueline Polman, El Vergel	68 530 9487
Lid.	Leo Koppelaar, Javea	+31 651 849 106
vacature		
Huismeester	Chris de Jong, Teulada	67 772 9509
Kerkband	Bert Boxtart, Javea	67 636 0501
Email:	<u>alberto.cabo.del.cabrio@gmail.com</u>	

Organisten:	Edo Luynenburg	96 575 6547
	Cor Pors	60 998 2839
	Peter Neeteson	63 497 9620

Hulp in nood:	Martine Gerth	96 579 5152
	Atie de Jong	63 023 8424

Website: www.kerkdenia.nl
Email: ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje: Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland: Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdijstichting Denia